

מגזין גלובס | ס' באדר תשס"ט
5.3.2009

תחקיר הרפתקת סיגמא
בית ההשקעות איחד כוחות עם
משקיע כושל | איתי רום (14)

פרצוף צננע

איך המיתון בצד העשיר של
המדינה? כואב אבל פחות.
מהדקים חגורה וקונים בכיכר
עוד אחת. האלפיון נכנס לשנת
החורף ובורח מהזרקורים
ורד קלנר (22), טים הרפורד (33)

קרנבל צרפתי
סוף שבוע פרוע
בקצה הרפובליקה (30)

האח הגדול
מכחיש
(6)

הים שבפנים מייקל שוורץ

תחביב: מתחרה במירוצי יאכטות

תפקיד: אדריכל, בין היתר תכנן את מלון אמריקן קולוני בירושלים

אישי: בן 55, נשוי + 3, מתגורר בירושלים

בבית הקפה הצמוד למועדון היאכטות ים סיילינג סקול, בלב המרינה בתל אביב, מתקבל האדריכל מייקל שוורץ בחיוכים חבויים. שואל את מנהל המקום לשלומו, מחליף כמה מילים עם צעירה אמריקאית שמתגוררת על סירה במרינה, יושב בנחת ומרגיש בבית. "כמו משפחה כאן", מסביר מי שעלה לישראל מדרום אפריקה לברו לפני שלושים שנים, "זוהי חשוב לי. יש במועדון אנשים מגיל 16 עד גיל 80 - טייסים, בנקאים, פסיכולוגים, רופאים, ויש גם צעיר שעלה לארץ כחייל בודד. אנחנו ערוב בנילאומי שהפך למשפחה".

שוורץ מגיע מלווה בחבר הנהלה שווייצרי של מלון אמריקן קולוני בירושלים, שעל תכנונו הוא חתום. המלון - שבו התארח בביקוריו באזור טוני בלייר, ושב מתכנסים תכופות מקבלי החלטות במזרח התיכון ובעולם - הפך למקור הגאווה המקצועית שלו ולפריט אדריכלות מסוקר בתקשורת הבינלאומית. "מה שאני אוהב באמריקן קולוני זה ההיסטוריה של המקום", מספר שוורץ, "זה מבנה מהמאה ה-19 שמורכב מכמה מבנים משומרים וחדשים. אני אוהב את הסיפור שהמקום מספר".

ואיך זה מתחבר לתחביב שלך?

"זה מתחבר ליאכטות ולהפלגה בכלל, שיש לה היסטוריה עתיקה. העובדה שמשתמשים באמת המרידה 'קשר', שזו צורה עתיקה של מדידה שנשארה עד היום, מתחברת לאהבה שלי לדברים היסטוריים, כמו האמריקן קולוני".

"בכלל, המורה הכי טוב שהיה לי באדריכלות היה מתכנן יאכטות. יאכטה זה הדבר המינימליסטי ביותר שאדם יכול לחיות בו, לבשל בו, להפליג בו, והוא חייב להיות פונקציונלי וקשוב לטבע. זה נותן השראה, כי כמו יאכטה, גם בניין מכיל סביבה שבה צריך לחיות, ותכנונו מצריך הקשבה לסביבה. מאז שאני מפליג, אני מתייחס יותר לכיווני השמש והרוחות, גם כשאני מתכנן".

מה זאת תחרות יאכטות?

"זאת תחרות מאוד מורכבת. אמנם המטרה הבסיסית היא להגיע ממקום למקום, אבל זה מבוסס על טקטיקה מתוחכמת. הרעיון הוא להקשיב לרוח, שמשתנה כל הזמן, ולהתאים את עצמך אליה ולגלים. בתחרויות אתה לבר, אין סביבך יאכטות נוספות, כל אחד בוחר את הטקטיקה שלו להגיע כמה שיותר מהר, בעזרת הגלים".

את נעוריו העביר שוורץ בחופי קייפטאון. על אף שהוא מתגורר בירושלים, "הים תמיד היה חלק מהחיים שלי. בתור נער הייתי גולש מדי יום, וכבר אז פיתחתי הקשבה לרוח. אני זוכר שכשבאתי לארץ הים התיכון נראה כמו אגם כשבילי. התמקמתי בירושלים, וכביכול נטשתי את הים. עד שגיליתי את ספורט ההפלגה. מאז גיליתי שהמרחק בין ירושלים לים הוא בסך-הכול 45 דקות, וזאת גם הרגשה מדהימה לעלות לבית בהר אחרי יום של הפלגה בים".

ואיך זה מתחבר עם העבודה האינטנסיבית?

"עבדתי קשה הרבה שנים ללא תחביב, והיום אני יכול לומר שזה הדבר הכי הרסני שעשיתי לעצמי. הרגשתי שאני עומד באותו מקום, עד שגיליתי את ההפלגה וזה שחרר אותי. יש עוד כמה אנשים במועדון, שכמוני, רק בגיל 50 הבינו שעבדו קשה כל החיים ולא הקדישו זמן לעצמם. זה חיוני ביותר, וגם העבודה מהנה יותר בזכות זה".

"ההפלגה העשירה לי את החיים. כדי לקבל רישיון סקיפר הייתי צריך ללמוד מהתחלה את שפת היאכטות. למדתי לקרוא את העננים, להבין את השמיים. היום אני יודע להקשיב לרוח ולזהות את המהירות שלה. אלה חושים מחודדים שאדם שחי בעיר מאבד אותם".

ני

"עבדתי קשה הרבה שנים, ללא תחביב, והיום אני יכול לומר שזה הדבר הכי הרסני שעשיתי לעצמי. הרגשתי שאני עומד באותו מקום, עד שגיליתי את ההפלגה".